

האשה רבה פרק עשירי יבמות צא

עין משפט
נר מצוה

ל' א ב מ"י ס"ח
מסכת מעשר ס"ג
ב סג ע"ג ק"ח
טו"ד ס"י ט"ל :
ל' ב מ"י פ"י ס"ה
גירוסין ס"ב ע'
טו"ט א"ע ס"ט ט'
טע"ף כ' :

פשיטא - זונה היא : לוי שנסכים - וחיישין שמה כבעלה לעבוד כוכבים : או שנבעלה בעילה זנות - כגון לעבוד כוכבים ועבד וחלל וכל הכך דאמר באלמנה לכ"ג (לעיל ס"ח) דמפסלה בהו צת כהן מתרומה גבי לוי לא פסלי ממעשר : בתרומה דרבנן : דלילו בתרומה דלורייטא

פשיטא בת לוי מן המעשר איצטריבא ליה ובת לוי מן המעשר מי מפסלא בזנות והתני *לוייה שנשבת או שנבעלה בעילת זנות נותנין לה מעשר ואוכלת אמר רב ששת יקנסא : בת כהן מן התרומה : אפי' בתרומה דרבנן : ואין יורשו של זה ויורשו של זה יורשין כתובתה וכו' : *כתובה מאי עבידתה אמר רב פפא כתובת בנין דיתריין פשיטא מהו דתימא לדידה דעבדא איסורא קנסוה רבנן לזרעה לא קנסו רבנן קמ"ל : אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין : אחיו של ראשון חולץ מדאורייתא ולא מייבם מדרבנן : אחיו של שני חולץ מדרבנן ולא מייבם לא מדאורייתא ולא מדרבנן : ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה וכו' : אמר רב הונא בתראי מודו לקמאי קמאי לא מודו לבתראי ר' שמעון מודי ליה לר' אלעזר דמה ביאה דעיקר איסורא לא קנים וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא ור' אלעזר לא מודי ליה לר' שמעון מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא לא קנים אבל ביאה דאיסורא הוא קנים ותרוייהו מודו ליה לר' יוסי דיתבא תותיה לא קנים וכל שכן כתובה דלמשקל ומיפק קאי ורבי יוסי לא מודי להו כתובה דלמשקל ומיפק הוא דלא קנים אבל הגי דיתבא תותיה קנים רבי יוחנן אמר קמאי מודו לבתראי בתראי לא מודו לקמאי ר' יוסי מודי ליה לר' אלעזר כתובה דמדרידה לדידה לא קנים וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דמדרידה לדידה ור' אלעזר לא מודי ליה מציאתה ומעשה ידיה הוא דמדרידה לדידה לא קנים אבל כתובה דמדרידה לדידה קנים ותרוייהו מודו ליה לר' שמעון ומה הגי דמחיים לא קנסי ביאה דלאחר מיתה לא כ"ש ור' שמעון לא מודי להו ביאה הוא דלאחר מיתה לא קנים אבל הגי דמחיים קנים : נשאת שלא ברשות וכו' : *אמר רב הונא אמר רב הבי הלכתא א"ל רב נחמן *גנבא גנובי למה לך אי סבירא לך כרבי שמעון אימא הלכה כרבי שמעון דשמעתין כרבי שמעון קאזלה וכי תימא אי אמינא הלכה כרבי שמעון משמע אפילו בקמייתא אימא הלכה כר' שמעון באחרונה קשיא א"ר ששת *אמינא כי ניים ושכיב רב אמרה להא שמעתתא *הלכה מכלל דפליגי מאי הוה לה למיעבד מיאנס אנסה ועוד תניא

אמר רב ששת קנסא - ולא מלי לשטיי דמתקין כרבי מאיר דאמר (לעיל דף ס"ה) : מעשר ראשון חסור לזרים דגמר מתרומה וה"ק מה תרומה מיסתרא לזונה חף מעשר כן דאפילו ר"מ מודה דזונה לא מיסתרא במעשר דלא ילפי' מתרומה לגבי הא משום דמה תרומה לא מיפסלה מתרומה אלא צביאה דמיפסלה לכהונה חף במעשר נמי לא מיפסלה במעשר אלא צביאה דמיפסלה בה ללויה דע"כ בריתא דפריך מינה ר' מאיר היא דלרבנן לא איצטריך למיחיי זונה אוכלת במעשר דמאיכא ס"ד דמיפסלה אלא ודאי לר"מ נמי שריא אס לא מעטע קנסא דקדאמר ושאמא לרבי מאיר דוקא מיפסלה באכילת מעשר דקנסוה שחשכז כורה חר חסור במעשר אבל לרבנן לא שייך לקנסוה דלא גרעה מזו ומתני' ר"מ היא חי נמי אפילו כרבנן דקנסוה שלא ליתן מעשר לה חף על פי שמוסתרא לאוכלו :

בל שכן מליאתה ומעשה ידיה דממונא הוא - דלא קנים ותשיב קנים מה שאין מליאתה ומעשה ידיה לבעל משום דאיכא לה חיבה וגם מוסך כך אין לה מזוונות ומכל מקום קאמר לקמן מדרידה לדידה משום דהא קנים מעשה ידיה עודפות ממונותיהן :

הני דמחיים קנים - וה"ל כיון דר' שמעון מודה דלריכה גט מזה ומזה אלמא חיישין שמה (ג) גירסה זה ונשא זה דבהי תלי טעמא דלאמר לעיל (דף ס"ה) מהאי טעמא גופיה א"כ לא תשייבם שמה יאמרו גירסא זה ונשא זה וגמולא נושא גרשת אחיו ואר"י דמכל מקום כיון דלא קנים לאחר מיתה לא חיישין מידי דהוה אנתקשה ואחר כך צא בעלה דמותרת לו :

על פי בית דין הוא דבעיא גיטא ע"פ עדים לא בעיא גיטא - וה"ל היכי מדקדק מזה דע"פ עדים מותרת לחזור לרבנן לעולם אימא לך דאסורה אע"פ דלא בעיא גט מידי דהוה אנטשה ע"פ ב"ד לר' שמעון דאמר אידי ואידי לא בעיא גט ואפ"ה מודה ר"ש בנשאת בעד אחד דתלא מזה ומזה ואר"י דלין ראייה מדרבי שמעון לרבנן דלרבי שמעון לית ליה קנסא דגט בשום מקום אבל רבנן דקנסו להצריכה גט מזה ומזה בעד אחד אס איתא דהוה קנסין צ"ב עדים הוה בעיא גיטא ומדלא בעיא גט שמע מינה דלא קנסוה בשני עדים ומותרת לחזור : רבינא

הגהות הב"ח
(6) ג"כ כל ערייות
שאלמו אין לריכות
היטע גט : (ב) רש"י
ד"ה כתובת בנין דיתריין
וכי דיתריין בנין דיתריין
דיהוין לוי מינאי :
(ג) תוס' ד"ה הני וכו' :
שמה יאמרו גירסה זה :

[ככותובות מ:]

כתובות י"ג

[לעיל ס"ח]

[ככותובות י"ט - ב"ב קנ"ג]

[לעיל כ"ד וט"י]

[בבב מו : ק"ה וט"י]